

Bruxelles, den 17.7.2015
COM(2015) 338 final

**RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET OG
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG**

ANVENDELSEN AF DIREKTIV 98/34/EF FRA 2011 TIL 2013

{SWD(2015) 137 final}

Indholdsfortegnelse

Sammendrag	3
DEL I: STANDARDISERING	4
1. Indledning.....	4
2. Informationsprocedure	4
2.1. Informationsprocedurens anvendelse fra 2011 til 2012.....	4
2.2. Konklusion	5
3. Mandater.....	5
3.1. Mandatprocedurens anvendelse i perioden 2011-2012.....	5
3.2. Udviklingen inden for mandater.....	6
3.3. Konklusion	6
4. Formelle indsigelser	7
4.1. Informationsprocedurens anvendelse fra 2011 til 2012.....	7
4.2. Konklusion	7
5. Ny lovgivningsmæssig ramme	7
DEL II: TEKNISKE FORSKRIFTER	8
6. Udviklingen i perioden 2011-2013	8
6.1. Anvendelse af proceduren som led i "bedre lovgivning"	8
6.2. Anvendelse af proceduren til forbedring af konkurrenceevnen	9
6.3. Fremskridt i forvaltningen af 98/34-proceduren	10
7. Anvendelse af 98/34-proceduren	10
7.1. Effektivitet: generel oversigt	10
7.2. Anvendelse af hasteproceduren	14
7.3. Notifikation af "skattemæssige eller finansielle incitamerter"	14
7.4. Opfølgning på Kommissionens foranstaltninger	14
7.5. Opfølgning på notifikationsproceduren	15
7.6. Dialog med medlemsstaterne	15
7.7. Anmodninger om aktindsigt i dokumenter, der er udarbejdet i henhold til direktiv 98/34 ..	16
7.8. Konklusion	16

SAMMENDRAG

I denne rapport analyseres anvendelsen af procedurerne i direktiv 98/34/EF¹ fra 2011 til 2013, hvad angår tekniske forskrifter, og for 2011 og 2012, hvad angår standarder (standardiseringsdelen af direktiv 98/34/EF blev ophævet pr. 1. januar 2013 ved forordning (EU) nr. 1025/2012 om europæisk standardisering² for bedre at kunne tackle fremtidige udfordringer inden for europæisk standardisering). Rapporten fokuserer på, hvordan notifikationsproceduren bidrager til at skabe et velfungerende indre marked og gennemføre politikken om bedre lovgivning³.

Standardiseringsdelen omfatter informationsproceduren for standarder, Kommissionens anmodninger til de europæiske standardiseringsorganer⁴ om standardisering (mandater) og formelle indsigelser mod standarder. Hver af disse aktiviteter har vist sig at være et vigtigt element i det indre markeds funktion. Informationsproceduren har skabt åbenhed i standardiseringsarbejdet på nationalt og dermed også på europæisk plan og har været et incitament for de nationale standardiseringsorganer til fortsat at gennemføre initiativer på tværs af landene og derved fremme harmoniseringen i Europa. Med de formelle indsigelser er det blevet muligt for medlemsstaterne og Kommissionen at sikre, at standarderne opfylder målene med reguleringsinitiativerne, når de anvendes til lovgivning efter "den nye metode". Mandaterne danner udgangspunkt for, hvordan forholdet mellem Kommissionens tjenestegrene og standardiseringsorganerne fastlægges, idet de skaber forbindelse mellem politikkerne og den måde, disse konkret udmøntes på.

Hvad angår de tekniske forskrifter, har reglen om, at Kommissionen skal notificeres om alle nationale tekniske forskrifter, inden de vedtages, vist sig at være et effektivt redskab til forebyggelse af handelshindringer og til samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne samt medlemsstaterne imellem. Notifikationsproceduren har fungeret som en vigtig rettesnor for medlemsstaterne i deres reguleringsaktiviteter i visse nye sektorer, ligesom den i høj grad har bidraget til at gøre de nationale tekniske forskrifter mere gennemskuelige, letlæselige og effektive på områder, der ikke eller kun i begrænset omfang er harmoniserede. Den større klarhed i de lovgivningsmæssige rammer i medlemsstaterne har gjort det lettere for de økonomiske aktører at reducere omkostningerne i forbindelse med adgang til forskrifterne og anvende dem korrekt.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informations-samfundets tjenester (EFT L 204 af 21.7.1998), ændret ved direktiv 98/48/EF (EFT L 217 af 5.8.1998).

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012 af 25. oktober 2012 om europæisk standardisering, om ændring af Rådets direktiv 89/686/EØF og 93/15/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/9/EF, 94/25/EF, 95/16/EF, 97/23/EF, 98/34/EF, 2004/22/EF, 2007/23/EF, 2009/23/EF og 2009/105/EF og om ophævelse af Rådets beslutning 87/95/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1673/2006/EF (EUT L 316 af 14.11.2012, s. 12).

³ Handlingsplanen om bedre og enklere lovgivningsmæssige rammer, KOM(2002) 278 endelig. Se også Kommissionens meddelelse *Bedre regulering til gavn for vækst og beskæftigelse i Den Europæiske Union* (KOM(2005) 97 endelig), *Gennemførelse af Fællesskabets Lissabon-program: En strategi til forenkling af de lovgivningsmæssige rammer* (KOM(2005) 535 endelig), *En strategisk gennemgang af programmet for bedre lovgivning i Den Europæiske Union* (KOM(2006) 689), *Anden strategiske gennemgang af programmet for bedre lovgivning i Den Europæiske Union* (KOM(2008) 32), *Tredje strategiske gennemgang af programmet for bedre lovgivning i Den Europæiske Union* (KOM(2009) 15) og *Smart regulering i Den Europæiske Union* (KOM(2010) 543).

⁴ CEN (Den Europæiske Standardiseringsorganisation), CENELEC (Den Europæiske Komité for Elektroteknisk Standardisering) og ETSI (Det Europæiske Standardiseringsinstitut for Telekommunikation).

DEL I: STANDARDISERING

1. INDLEDNING

I dette afsnit beskrives anvendelsen af standardiseringsdelen i direktiv 98/34/EF, som omfatter tre hovedaktiviteter: informationsproceduren for standarder, Kommissionens anmodninger til de europæiske standardiseringsorganer om standardisering (mandater⁵) og formelle indsigelser mod standarder til understøttelse af direktiver vedtaget efter den nye metode. I indledningen fremlægges og forklares statistikker for perioden 2011-2012, idet standardiseringsdelen af direktiv 98/34/EF blev ophævet pr. 1. januar 2013 ved forordning (EU) nr. 1025/2012 om europæisk standardisering.

2. INFORMATIONSPROCEDURE

Informationsproceduren for standarder har til formål at følge de nye standardiseringsaktiviteter, der iværksættes af de nationale standardiseringsorganer (som anerkendt i henhold til direktiv 98/34/EF). Notifikationssystemet er primært blevet indført for at give andre organer mulighed for at fremsætte bemærkninger, deltage i arbejdet eller anmode om initiativer på europæisk plan (jf. bilag 1).

1.1. Informationsprocedurens anvendelse fra 2011 til 2012

Proceduren har fortsat fungeret tilfredsstillende i perioden 2011-2012. Af de årlige rapporter fra CEN og CENELEC fremgår det, at det gennemsnitlige årlige antal nationale foranstaltninger har været relativt uændret i 2011 og 2012. Bilag 2 indeholder en oversigt over fordelingen af notifikationer pr. medlemsstat.

Når man sammenligner de statistiske oplysninger for 2011-2012 med de foregående perioder, ses det, at antallet af notifikationer foretaget af EU27-landene fortsatte med at ligge stabilt på mellem 1 750 og 2 000 notifikationer om året (der tages her ikke hensyn til den ekstraordinære situation i 2010).

Fordelingen efter sektorer (se bilag 3) viser, at det er bygge- og anlægssektoren i bredeste forstand, der fortsat dominerer de nationale notifikationer i CEN. Fødevarer og olieprodukter var også et væsentligt område i CEN i denne periode. I CENELEC var elektrisk tilbehør, elektriske kabler og elektriske installationer i bygninger betydelige delsektorer både i 2011 og 2012.

De oplysninger, der blev formidlet under proceduren, gav fortsat Kommissionen anledning til at bede om yderligere information og medførte desuden forespørgsler om den standstillperiode (se artikel 7), der blev indført på grund af notifikationer eller andre aktiviteter.

Bortset fra den ret usædvanlige situation i 2010 har antallet af notifikationer været relativt stabilt eller ligefrem faldende siden 2006. Dette gælder også for de medlemsstater, der tiltrådte EU i 2004 og 2007, og det kunne tolkes som et tegn på, at de er godt på vej til at blive integreret i EU-systemet, da standardiseringsaktiviteten lader til at flytte fra nationalt til europæisk niveau. Som helhed anvendes og fungerer proceduren korrekt.

⁵ Mandater er anmodninger i form af en opfordring til europæiske standardiseringsorganer, som kan imødekommes på visse betingelser.

1.2. Konklusion

Informationsproceduren spiller stadig en vigtig rolle, når det gælder om at tilskynde de nationale standardiseringsorganer til at give deres initiativer et europæisk tilsnit – til gavn for udviklingen af det indre marked og europæisk harmonisering. Antallet af notifikationer fra nye medlemsstater er stabilt, hvilket kan ses som et godt tegn på deres integration i systemet.

Den 1. januar 2013 blev standardiseringsdelen af direktiv 98/34/EF ophævet ved forordning (EU) nr. 1025/2012 om europæisk standardisering for bedre at imødegå fremtidige udfordringer inden for europæisk standardisering. Disse udfordringer drejer sig især om stigningen i udviklingen af standarder for tjenesteydelser, udviklingen inden for andre standardiseringsprodukter end de formelle standarder og de øgede krav om, at det europæiske standardiseringssystem skal være inklusivt. Forordning (EU) nr. 1025/2012 fastholder imidlertid en lignende procedure, der gennemføres i overensstemmelse med direktiv 98/34/EF, dog med mindre ændringer.

3. MANDATER

Kommissionen har længe benyttet standardiseringsmandater til at opnå tekniske specifikationer, der understøtter EU's lovgivning og/eller politikker. De består i anmodninger til de europæiske standardiseringsorganer om standardisering og udgør referencerammen for det pågældende arbejde (jf. bilag 1). Mandaterne er uundværlige i sager, hvor standarderne understøtter lovgivningen, hvilket f.eks. er tilfældet med direktiverne efter den nye metode.

1.3. Mandatprocedurens anvendelse i perioden 2011-2012

Der blev i rapporteringsperioden udstedt 43 mandater til de europæiske standardiseringsorganer samt 8 mandatændringer. Andelen af ændringer er større end i tidligere år (se bilag 4). Også antallet af mandater vedrørende direktiver efter den nye metode (13 samt de 8 ændringer) er steget i sammenligning med den foregående periode.

Mandatproceduren fungerer godt. På grund af den uformelle høring, der gennemføres inden omdeling af de relevante dokumenter til medlemmerne af Udvalget for Standarder og Tekniske Forskrifter, er der normalt enighed om et mandat, før den formelle høring indledes.

Aktørerne inden for europæisk standardisering, dvs. ANEC (European association for the coordination of consumer representation in standardisation), ECOS (European Environmental Citizens Organisation for Standardisation), NORMAPME (European Office of Crafts, Trades and Small and Medium-sized Enterprises for Standardisation) og ETUI-REHS (European Trade Union Institute – Research, Education, Health and Safety), var fuldt ud involveret i proceduren i løbet af rapporteringsperioden. Dette skaber større åbenhed i de uformelle høringer.

For at skabe yderligere åbenhed ajourfører Kommissionens GD for det Indre Marked, Erhvervspolitik, Iværksætteri og SMV'er en database over mandater. Den indeholder alle tidligere udstedte mandater med nummereringssystemet M/xxx. Den er offentligt tilgængelig på internettet på:

<http://ec.europa.eu/growth/tools-databases/mandates/index.cfm?fuseaction=search.welcome>

Praksissen med at give Udvalget for Standarder og Tekniske Forskrifter en opdatering om alle mandathøringer via en ajourført liste fortsatte i hele perioden.

1.4. Udviklingen inden for mandater

I rapporteringsperioden er der udstedt mandater, der understøtter et bredt spektrum af lovgivningen. Blandt de vigtigste områder kan nævnes lovgivning om byggevarer, miljøvenligt design, forbrugerbeskyttelse og miljøbeskyttelse. Bredden i lovgivningsområderne viser den betydning, som modellen tillægges.

Der udstedes mandater på stadig flere områder. Samtidig er mandater udstedt for direktiver efter den nye metode stadig meget vigtige, og antallet af dem er faktisk steget i forhold til de foregående rapporteringsperioder. Der udstedes fortsat mange mandater på de øvrige politikområder, især inden for forbrugerbeskyttelse og miljø.

Antallet af mandater, der understøtter lovgivning, som ikke hører under den nye metode (jf. bilag 4), forblev relativt højt i forhold til den sidste periode, og det viser, at denne samreguleringsmodel fortsat bliver anvendt inden for et bredt udsnit af EU's politikker. Mandater, der understøtter direktiv 2009/125/EF (direktivet om miljøvenligt design) var en væsentlig bidrager på dette område.

Der blev i perioden 2011-2012 udstedt seks mandater⁶, der understøtter direktivet om miljøvenligt design. Disse mandater vedrører produkter såsom opvaskemaskiner, lamper, airconditionanlæg, pumper og ventilatorer.

Denne udvikling i anvendelsen af mandater, der understøtter lovgivning, som ikke hører under den nye metode, og lovgivning på nye områder, afspejler det faktum, at standardisering i europæisk regi i stadig højere grad bruges til at fremme politikken om bedre lovgivning. Dette anerkendes og støttes i Kommissionens meddelelse fra 2011 "En strategisk vision for europæiske standarder: En indsats for at forbedre og fremskynde bæredygtig vækst i den europæiske økonomi inden 2020"⁷.

Antallet af mandater, der understøtter EU's politik, faldt fortsat og er for anden gang i træk lidt lavere end i den foregående rapporteringsperiode. Dog er der blandt de fem politikmandater nogle vigtige initiativer til fremme af interoperabilitet, f.eks. mandaterne vedrørende intelligente net og rumindustrien.

Der blev ikke udstedt noget mandat vedrørende standardisering i servicesektoren i denne periode.

1.5. Konklusion

Mandatproceduren er for længst indarbejdet og er i dag omfattet af forordning (EU) nr. 1025/2012. Den uformelle høring af de europæiske standardiseringsorganer og alle de interesserede parter forud for høringer i udvalget – navnlig de europæiske aktører, der repræsenterer brugerne af fremtidige standarder – er et redskab af afgørende betydning.

For at skabe mere åbenhed i det arbejde, som Udvalget for Standarder og Tekniske Forskrifter udfører, fortsatte Kommissionen i rapporteringsperioden sin praksis, som blev indført i 2006, med at indbyde aktørerne inden for europæisk standardisering, dvs. ANEC, ECOS, ETUI-REHS og NORMAPME, til at deltage i mødet i det udvidede udvalg.

Mandatproceduren har vist sig at være et meget vigtigt middel til at øge standardiseringens rolle inden for de nye EU-lovgivnings- og politikområder.

⁶ Mandat M481, M485, M488, M495, M498 og M500 henviser til direktiv 2005/32/EF.

⁷ KOM(2011) 311 endelig af 1.6.2011.

4. FORMELLE INDSIGELSER

Direktiver efter den nye metode indeholder sikkerhedsklausuler med henblik på det tilfælde, at en harmoniseret standard ikke kan sikre, at et produkt opfylder de grundlæggende krav i det pågældende direktiv. I sådanne tilfælde kan medlemsstaterne eller Kommissionen fremsætte en formel indsigelse mod den pågældende standard, som Udvalget for Standarder og Tekniske Forskrifter hører om (proceduren findes nærmere beskrevet i bilag 1).

1.6. Informationsprocedurens anvendelse fra 2011 til 2012

Sammenlignet med tidligere år er antallet af indsigelser, der har ført til kommissionsbeslutninger faldet en smule i løbet af rapporteringsperioden. Kommissionen vedtog kun én beslutning, som begrænsede formodningen om overensstemmelse. Denne beslutning vedrørte imidlertid to formelle indsigelser mod den samme harmoniserede standard (se bilag 5).

1.7. Konklusion

Proceduren har generelt fungeret tilfredsstillende. Sammenlignet med den foregående rapporteringsperiode blev perioden fra indsigelse til beslutning afkortet betydeligt i 2011 og 2012.

I tråd med mandatproceduren og af hensyn til åbenheden offentliggør Kommissionen beslutninger om formelle indsigelser i konsolideret form, ligesom den på hvert af møderne i Udvalget for Standarder og Tekniske Forskrifter fremlægger en ajourført liste over foranstaltninger truffet som følge af de formelle indsigelser.

5. NY LOVGIVNINGSMÆSSIG RAMME

Den 1. januar 2013 blev standardiseringsdelen af direktiv 98/34/EF ophævet ved forordning (EU) nr. 1025/2012 om europæisk standardisering, som førte til betydelige ændringer af informationsproceduren, mandatproceduren og proceduren for formelle indsigelser.

En særlig rapport om gennemførelsen af forordning (EU) nr. 1025/2012 i perioden fra 2013 til 2015 vil blive forelagt for Europa-Parlamentet og Rådet i overensstemmelse med forordningens artikel 24, stk. 3.

DEL II: TEKNISKE FORSKRIFTER

6. UDVIKLINGEN I PERIODEN 2011-2013

Notifikationsproceduren for nationale tekniske forskrifter (herefter benævnt "proceduren") gør det muligt for Kommissionen og for EU's medlemsstater i god tid i forvejen at tage stilling til de tekniske forskrifter, medlemsstaterne agter at indføre for produkter (i industri-, landbrugs- og fiskerisektoren) og for informationssamfundets tjenester (se bilag 6). Proceduren gælder også – i en forenklet udgave – for de EFTA-medlemsstater, der har underskrevet aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), og for Schweiz og Tyrkiet (se bilag 9).

De væsentligste fordele ved proceduren

- Proceduren gør det muligt at opdage nye hindringer for det indre markeds funktion, inden de når at få negative virkninger. Derved undgås lange og omkostningstunge traktatbrudsprocedurer.
- Den gør det muligt at opdage protektionistiske foranstaltninger truffet af medlemsstater under exceptionelle omstændigheder såsom økonomiske og finansielle kriser.
- Med proceduren kan medlemsstaterne få at vide, hvorvidt de notificerede udkast er forenelige med EU-lovgivningen.
- Den muliggør en effektiv dialog mellem medlemsstaterne og Kommissionen ved evalueringen af de notificerede udkast.
- Den er et benchmarkingværktøj, som gør det muligt for medlemsstaterne at trække på deres partners idéer med henblik på at løse fælles problemer vedrørende tekniske forskrifter.
- Den giver de økonomiske aktører, herunder små og mellemstore virksomheder (SMV'er), mulighed for at blive hørt og i god tid at tilpasse deres aktiviteter til de tekniske forskrifter, der er i støbeskeen. Denne ret til indsigt anvendes i udbredt grad af de økonomiske aktører, der dermed hjælper Kommissionen og de nationale myndigheder med at opdage eventuelle handelshindringer.
- Den bidrager til anvendelsen af nærhedsprincippet.
- Den er et reguleringsinstrument, som kan anvendes til at fastlægge de områder, hvor en harmonisering er nødvendig.
- Den bidrager til at forbedre kvaliteten af de nationale og europæiske regler i tråd med princippet om bedre lovgivning.
- Den bidrager til at forbedre virksomhedernes konkurrenceevne på området industripolitik.

1.8. Anvendelse af proceduren som led i "bedre lovgivning"

I sin meddelelse "*Bedre regulering til gavn for vækst og beskæftigelse i Den Europæiske Union*"⁸ understregede Kommissionen, at den forebyggende kontrolmekanisme i direktiv 98/34/EF er af afgørende betydning for at forbedre den nationale lovgivning vedrørende produkter og informationssamfundets tjenester.

⁸ Se fodnote 3.

Som led i Kommissionens handlingsplan om bedre og enklere lovgivningsmæssige rammer⁹ er medlemsstaterne blevet opfordret til at indsende konsekvensundersøgelser (eller konklusionerne heraf) sammen med de notificerede udkast, når der er foretaget sådanne undersøgelser internt. Analysen af disse konsekvensundersøgelser er med til at få medlemsstaterne til i god tid at overveje, hvilken reguleringsform der vil være mest hensigtsmæssig, og gør det muligt for Kommissionen at kontrollere nødvendigheden og proportionaliteten af de foreslåede foranstaltninger.

Samarbejdet mellem Kommissionen og medlemsstaterne inden for rammerne af 98/34-notifikationsproceduren bidrager til at forbedre klarheden og konsekvensen i de notificerede udkast til national lovgivning. Dette samarbejde bliver intensiveret for at sikre klare og letforståelige lovgivningsmæssige rammer for de økonomiske aktører og samtidig garantere den bedst mulige beskyttelse af folkesundheden, forbrugerne og miljøet.

De nationale myndigheder opfordres til at overveje især følgende aspekter:

- formuleringen af udkastene: klarhed, logisk sammenhæng, gennemsigtighed og retssikkerhed ved anvendelsen af dokumenterne
- muligheden for at give adgang til alle forskrifter i en given sektor ved offentliggørelse af konsoliderede udgaver af de relevante dokumenter i såvel trykt som elektronisk form
- identificering og undgåelse af unødigt komplicerede og administrativt tunge procedurer for de økonomiske aktører, navnlig i forbindelse med markedsføring af et produkt.

1.9. Anvendelse af proceduren til forbedring af konkurrenceevnen

Med udgangspunkt i EU 2020-strategien er der blevet foreslået en ny tilgang til industripolitikken baseret på en analyse af lovgivningen ud fra et konkurrenceevneperspektiv.

Kommissionen har i den forbindelse i den seneste ajourføring af meddelelsen om industripolitik af 10. oktober 2012 (***Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget – En stærkere europæisk industripolitik for vækst og økonomisk genopretning (KOM (2012)582 endelig)***) understreget følgende:

"Der findes også hindringer af styrings- og lovgivningsmæssig karakter på det indre marked, som skyldes politikområder, der reguleres af medlemsstaterne, herunder f.eks. tekniske regler, afvisning af anvendelse af gensidig anerkendelse og uoverensstemmelse mellem 27 forskellige sæt skatteregler. En analyse af udkast til tekniske regler i en tidlig fase kan forebygge lovgivningsmæssige hindringer. Dette er lige præcis målet med notifikationsproceduren i direktiv 98/34, som kræver, at Kommissionen underrettes om udkast til lovgivning indeholdende tekniske regler for produkter og informationssamfundets tjenester, før de vedtages. Denne procedure forebyggende karakter har indebåret, at en lang række overtrædelser af reglerne vedrørende fri bevægelighed for varer er blevet undgået. Denne notifikationsprocedure kan dog også anvendes til at forbedre den nationale lovgivning i overensstemmelse med principperne for bedre regulering og gennem benchmarks. Dens potentiale kan udnyttes yderligere ved at anbefale, at medlemsstaterne anvender konkurrenceevnetest sammen med de nationale konsekvensanalyser."

I Kommissionens meddelelse om industripolitik henvises der udtrykkeligt til direktiv 98/34/EF, der ud over at være et instrument til forebyggelse af hindringer for samhandelen inden for EU har til formål at tilskynde medlemsstaterne til at foretage en analyse af den nationale lovgivning ud fra et konkurrenceevneperspektiv.

⁹ Se fodnote 3.

Europa-Parlamentets Udvalg om Industri, Forskning og Energi tilsluttede sig dette fokus på konkurrenceevne i sin *rapport af 18. december 2013 om genindustrialisering af Europa med henblik på at fremme konkurrenceevne og bæredygtighed (2013/2006(INI))*, hvor det tilskyndede til yderligere udnyttelse af potentialet i den notifikationsprocedure, der er fastlagt i direktiv 98/34, og foreslog, at medlemsstaterne indfører konkurrenceevnetest i konsekvensanalyser, der gennemføres på de redaktionelle trin i nationale lovgivningsprocesser, idet dette bør ske inden for de bredere rammer af den test vedrørende det indre marked, som Europa-Parlamentet anbefalede i sin beslutning af 7. februar 2013 med henstillinger til Kommissionen om forvaltningen af det indre marked.

Med baggrund i dette blev medlemsstaterne i marts 2014 opfordret til regelmæssigt at udarbejde en analyse af den nationale lovgivning ud fra et konkurrenceevneperspektiv som notificeret i henhold til den procedure, der er fastlagt ved direktiv 98/34/EF.

1.10. Fremskridt i forvaltningen af 98/34-proceduren

Kommissionen har fortsat gennemført flere kampagner i løbet af 2011-2013 for at skabe mere åbenhed og dialog med medlemsstaternes myndigheder. Databasen TRIS (*Technical Regulations Information System*) er løbende blevet forbedret.

Kommissionen har arbejdet på at forbedre TRIS' offentlige websted (<http://ec.europa.eu/growth/tools-databases/tris/en/>), så 98/34-proceduren bliver forklaret på en mere letforståelig måde, og så den når ud til et bredere publikum, navnlig SMV'er. Webstedet sikrer, at offentligheden har adgang til de notificerede udkast på de 23 officielle EU-sprog og til grundlæggende oplysninger om procedurens forløb. Der har kunnet konstateres en støt stigning i antallet af besøg på webstedet: fra 2011 til 2013 steg antallet af søgninger med 10 %, så det i 2013 nåede op på ca. 212 000 søgninger (se bilag 10). Over 4 300 økonomiske aktører skrev sig på TRIS' mailingliste, hvilket er en stigning på 25 % siden 2010.

I 2012-2013 lavede Kommissionen desuden en video om 98/34-proceduren. Formålet var på en enkel og indbydende måde at forklare procedurens forløb og fordelene ved den for virksomhederne, at tilskynde virksomhederne, især SMV'erne, til at deltage aktivt og at vise, hvordan de bedst muligt kan bruge værktøjerne (webstederne, databaserne og varslingsystemerne). Videoen blev offentliggjort den 11. september 2013 og er tilgængelig på <http://www.youtube.com/watch?v=ziuAklsNKdI>. Den er blevet delt på de sociale netværk, hvor den siden offentliggørelsen er blevet set 2 675 gange.

7. ANVENDELSE AF 98/34-PROCEDUREN

1.11. Effektivitet: generel oversigt

► Omfanget af notifikationer og relevante sektorer

Fra 2011 til 2013 modtog Kommissionen 2 114 notifikationer (675 i 2011, 734 i 2012 og 705 i 2013).

Ligesom i den forrige rapporteringsperiode vedrørte det største antal notifikationer bygge- og anlægssektoren. Mange foranstaltninger vedrørte bygningers og betonkonstruktioners energieffektivitet, vejbelægninger og materialesammensætning samt brandsikring af bygninger. Igen var det **landbrugsprodukter, fødevarer og drikkevarer**, der efterfulgte bygge- og anlægssektoren. På dette område vedrørte en del af foranstaltningerne fødevarerhygiejne, sammensætning og mærkning af fødevarer og drikkevarer, emballage, minimumspriser for alkoholholdige drikkevarer og sammensætning og afsætning af alkoholholdige og ikke-alkoholholdige drikkevarer. Antallet af notifikationer steg i

telekommunikationssektoren (radioudstyr og telekommunikationsterminaler, radiogrænseflader samt hardware og software til indsamling, styring og anvendelse af data, der er indsamlet af elektronisk udstyr, som er monteret i køretøjer (sort boks)) og i **miljøsektoren** (emballage og emballageaffald, genanvendelige produkter og behandling af bionedbrydeligt affald) (se bilag 8.3).

► Undersøgte emner

Hvad angår de **ikke-harmoniserede områder**, der er omfattet af artikel 34-36 (fri bevægelighed for varer) og 49 og 56 (etableringsretten og fri udveksling af tjenesteydelser) i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, var det formålet med Kommissionens reaktioner at henlede medlemsstaternes opmærksomhed på de potentielle handelshindringer, som kan forårsages af unødvendige foranstaltninger, der ikke står i rimeligt forhold til målet. Kommissionen sikrede således overholdelse af disse principper og opfordrede endvidere fortsat medlemsstaterne til i alle udkast til tekniske forskrifter, der falder uden for det harmoniserede område, at indføje klausuler om gensidig anerkendelse.

Med hensyn til de **harmoniserede områder** var det hensigten med reaktionerne at sikre, at de nationale foranstaltninger var nødvendige, berettigede og forenelige med den afledte EU-ret.

- I 2011, 2012 og 2013 notificerede medlemsstaterne 512 udkast til tekniske forskrifter på **bygge- og anlægsområdet**. Disse udkast vedrørte alle typer af byggematerialer, bl.a. broer og betonveje, saddeltagbeklædning til bygninger, brandbekæmpelses- og redningsudstyr, varmeisolering, syntetiske fyldmaterialer, betonstrukturer, elektriske installationer på og i betonstrukturer samt metalliske materialer, der er i kontakt med drikkevand.

Kommissionen undersøgte især udkast til tekniske forskrifter med supplerende tekniske krav og krav om test af byggematerialer, der hindrer den frie bevægelighed for produkter, der er mærket med CE-mærket. De notificerede udkast blev primært undersøgt på grundlag af direktiv 89/106/EØF om byggevarer¹⁰ og forordning (EU) nr. 305/2011 om fastlæggelse af harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer og om ophævelse af Rådets direktiv 89/106/EØF¹¹.

Kommissionen undersøgte også et udkast til lovgivning om forbud mod installation oliefyr og naturgasfyr i nye bygninger bortset fra fyr, der udelukkende anvender vedvarende energi. Det notificerede udkast blev undersøgt på grundlag af direktiv 2009/142/EF om gasapparater (gasapparatdirektivet)¹² og direktiv 92/42/EØF om krav til virkningsgrad i nye varmtvandskedler, der anvender flydende eller luftformigt brændsel¹³.

Tekniske forskrifter vedrørende energieffektivitet i bygninger blev vurderet i henhold til direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet¹⁴, direktiv 2010/31/EU om bygningers

¹⁰ Rådets direktiv 89/106/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om byggevarer (EFT L 40 af 11.2.1989, s. 12).

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 305/2011 af 9. marts 2011 om fastlæggelse af harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer og om ophævelse af Rådets direktiv 89/106/EØF (EUT L 88 af 4.4.2011, s. 5).

¹² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/142/EF af 30. november 2009 om gasapparater (EUT L 330 af 16.12.2009, s. 10).

¹³ Rådets direktiv 92/42/EØF af 21. maj 1992 om krav til virkningsgrad i nye varmtvandskedler, der anvender flydende eller luftformigt brændsel (EFT L 167 af 22.6.1992, s. 17).

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1).

energimæssige ydeevne¹⁵ og direktiv 2009/125/EF om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter¹⁶.

- I perioden fra 2011 til 2013 notificerede medlemsstaterne 393 udkast til tekniske forskrifter vedrørende landbrugsprodukter og fødevarer. Disse udkast vedrørte bl.a. materialer, der kommer i berøring med fødevarer, energidrikke, transfedtsyrer i fødevarer, vin og spiritus, mærkning af fødevarer, navnlig næringsdeklarationer, kvalitetsmærker, pelsdyrs velfærd og markedsføring af pelsprodukter.

Visse medlemsstater notificerede udkast til forskrifter om indførelse af restriktioner for eller forbud mod fødevarer indeholdende bisphenol A og emballage, navnlig emballage til fødevarer bestemt til børn mellem 0 og 3 år, samt om sundhedsadvarsler, der skal anbringes på emballage, der indeholder bisphenol A. Disse notifikationer er blevet undersøgt i henhold til traktatens bestemmelser om fri bevægelighed for varer og forordning (EF) nr. 1935/2004 om materialer og genstande bestemt til kontakt med fødevarer¹⁷.

I den relevante periode undersøgte Kommissionen mange notifikationer om fødevarerhygiejne og udstedte udførlige udtalelser og kommentarer på grundlag af forordning (EF) nr. 852/2004 om fødevarerhygiejne¹⁸, (EF) nr. 853/2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer¹⁹ og (EF) nr. 854/2004 om særlige bestemmelser for tilrettelæggelsen af den offentlige kontrol af animalske produkter til konsum²⁰.

Andre notifikationer vedrørte mærkning af fødevarer, og Kommissionen vurderede disses forenelighed med direktiv 2000/13/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler²¹ og forordning (EU) nr. 1169/2011 om fødevarerinformation til forbrugere²².

- I sektoren for informationsfundets tjenester blev der indgivet 99 notifikationer. Adskillige notifikationer vedrørte spil, mens andre omhandlede bl.a. ophavsret i et

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (EUT L 153 af 18.6.2010, s. 13).

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter (EUT L 285 af 31.10.2009, s. 10).

¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1935/2004 af 27. oktober 2004 om materialer og genstande bestemt til kontakt med fødevarer og om ophævelse af direktiv 80/590/EØF og 89/109/EØF (EUT L 338 af 13.11.2004, s. 4).

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EF) nr. 852/2004 af 29. april 2004 om fødevarerhygiejne (EUT L 139 af 30.4.2004, s. 1).

¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer (EUT L 139 af 30.4.2004, s. 55).

²⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 af 29. april 2004 om særlige bestemmelser for tilrettelæggelsen af den offentlige kontrol af animalske produkter til konsum (EUT L 139 af 30.4.2004, s. 206).

²¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler (EFT L 109 af 6.5.2000, s. 29).

²² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 af 25. oktober 2011 om fødevarerinformation til forbrugere, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 og (EF) nr. 1925/2006 og om ophævelse af Kommissionens direktiv 87/250/EØF, Rådets direktiv 90/496/EØF, Kommissionens direktiv 1999/10/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF, Kommissionens direktiv 2002/67/EF og 2008/5/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 608/2004 (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 18).

digitalt miljø, audiovisuelle medietjenester on demand, elektronisk handel samt elektroniske signaturer og andre tillidstjenester.

- Siden 2011 har medlemsstaterne notificeret en række tekniske forskrifter vedrørende måleinstrumenter. Disse udkast vedrørte forskellige typer af målere, f.eks. gas-, elektricitets- og varmemålere, taxametre og prismerefraktometre, og indeholdt særlige krav, som disse instrumenter skal opfylde. Notifikationer om gas-, elektricitets- og varmemålere og taxametre blev først og fremmest analyseret på grundlag af direktiv 2004/22/EF om måleinstrumenter²³. Det innovative bestod i nye intelligente målersystemer, som også hører under direktiv 2004/22/EF, og som er meget komplekse, fordi det her er nødvendigt at kombinere aspekterne teknik, IT, kommunikation, databeskyttelse og sikkerhed.
- I sektoren for kemiske produkter modtog Kommissionen 76 notifikationer. Nogle af dem angik både den årlige indberetning af nanopartikelstoffer og udkast til lovgivning om forbud mod import og salg af produkter, der indeholder visse phthalater, som er beregnet til indendørs brug, eller som kan komme i kontakt med hud eller slimhinder. De notificerede udkast blev primært undersøgt i henhold til forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH)²⁴.
- På miljøområdet undersøgte Kommissionen 141 udkast til forskrifter. Nogle notificerede udkast fastsatte betingelser for brugen af miljøanprisninger på plastgenstande og -emballage, mens andre forbød markedsføring af ikke-bionedbrydelige indkøbsposer. Disse notifikationer blev først og fremmest analyseret på grundlag af direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald²⁵.

98/34-proceduren har også gjort det muligt at intervenere i sektorer, hvor harmonisering på EU-plan var forventet eller iværksat, og har dermed forhindret medlemsstaterne i at træffe divergerende nationale foranstaltninger. I henhold til artikel 9, stk.3 og 4, i direktiv 98/34/EF har Kommissionen blokeret vedtagelsen af det notificerede udkast til lovgivning i tolv måneder fra datoen for notifikationen på følgende områder: krav til typegodkendelse for masse og dimensioner for motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil, markedsføring og brug af udgangsstoffer til eksplosivstoffer, angivelse af olivenolies oprindelse på mærkningen og metoder til en sådan angivelse, sammensatte ord som betegnelser for spiritus, elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug ved elektroniske transaktioner og gødningsstoffer, der er tilladt i økologisk produktion. Ved denne form for intervention har Kommissionen ikke blot undgået fragmentering af markedet på områder, hvor harmonisering var planlagt eller iværksat, men har også sikret større retlig sikkerhed og stabilitet i medlemsstaterne og EU til gavn for de økonomiske aktører og de europæiske virksomheders konkurrenceevne.

► **Foranstaltninger**

Kommissionen udstedte udførlige udtalelser i forbindelse med 208 notifikationer, hvilket repræsenterer 9,8 % af det samlede antal udkast, der blev notificeret af medlemsstaterne i

²³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/22/EF af 31. marts 2004 om måleinstrumenter (EUT L 135 af 30.4.2004, s. 1).

²⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EFT L 396 af 30.12.2006, s. 1).

²⁵ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald (EFT L 365 af 31.12.1994, s. 10).

rapporteringsperioden. Dette tal viser en stigning på 29,2 % i antallet af udførlige udtalelser fra Kommissionen i forhold til de foregående tre år. Medlemsstaterne udstedte 205 udførlige udtalelser. Af de 910 kommentarer afgivet i rapporteringsperioden kom 425 fra Kommissionen, mens 485 stammede fra medlemsstaterne (se bilag 8.4 og 8.6).

I 12 tilfælde anmodede Kommissionen de berørte medlemsstater om at udsætte vedtagelsen af de notificerede forskrifter med et år regnet fra modtagelsen, fordi der allerede var iværksat harmoniseringsbestrebelse i EU-regi på det pågældende område (se bilag 8.5).

1.12. Anvendelse af hasteproceduren

For de i alt 2 114 notifikationer fremsatte medlemsstaterne 87 anmodninger om anvendelse af hasteproceduren til notificerede udkast. Kommissionen bekræftede sin snævre fortolkning af de særlige betingelser, der skal være opfyldt i henhold til direktiv 98/34/EF, nemlig en alvorlig, uforudsigelig situation, som især vedrører beskyttelse af sundheden og sikkerheden. Derfor afslog Kommissionen anvendelse af hasteproceduren i de tilfælde, hvor den ikke var tilstrækkeligt begrundet eller var begrundet i rent økonomiske faktorer eller administrative forsinkelser i de enkelte lande, eller hvor der ikke kunne påvises nogen uforudsigelig situation. Hasteproceduren blev anset for at være berettiget i 56 tilfælde, særligt vedrørende psykotrope stoffer, kontrol af narkotika, radioaktivt affald, infektion af bier, metanolforgiftning, udgangsstoffer for eksplosivstoffer, beskyttelse af transport af kontanter, forbud mod sundhedsskadelige produkter og forbud mod besiddelse og brug af fyrværkeri, der ikke er beregnet for privatpersoner. (se bilag 8.7).

1.13. Notifikation af "skattemæssige eller finansielle incitamer"

I henhold til direktiv 98/34 skal medlemsstaterne notificere skattemæssige og økonomiske incitamer, dvs. tekniske forskrifter, til hvilke der er knyttet skattemæssige eller økonomiske foranstaltninger, som påvirker forbruget af produkterne eller tjenesteydelserne ved at tilskynde til overholdelse af disse tekniske forskrifter. Det særlige ved disse tekniske forskrifter er, at standstill-perioden ikke finder anvendelse.

I perioden 2011-2013 notificerede medlemsstaterne 112 udkast til forskrifter som "*skattemæssige eller økonomiske foranstaltninger*". Kommissionen bemærker, at national lovgivning ofte bliver kategoriseret forkert som "*skattemæssig eller økonomisk foranstaltning*" i den betydning, der er fastsat i direktiv 98/34/EF, i tilfælde hvor den indeholder skattemæssige eller finansielle foranstaltninger, men intet incitament til at overholde de tekniske forskrifter. For at hjælpe medlemsstaterne med at klassificere disse tekniske forskrifter har Kommissionen udarbejdet retningslinjer for definition og notifikation af "*skattemæssige eller finansielle foranstaltninger*" i henhold til direktiv 98/34/EF.

1.14. Opfølgning på Kommissionens foranstaltninger

Forholdet mellem antallet af reaktioner fra medlemsstaterne og antallet af udførlige udtalelser fra Kommissionen var tilfredsstillende i perioden 2011-2013 (med et gennemsnit på 86 % i perioden). Denne procentandel er den vigtigste indikator for medlemsstaternes engagement med hensyn til at opfylde deres forpligtelser i henhold til proceduren. Antallet af fuldt ud tilfredsstillende reaktioner var højere i sammenligning med den tidligere rapporteringsperiode (med et gennemsnit på 48,4 % i perioden 2011-2013 sammenlignet med 32,5 % i perioden 2009-2010 (se bilag 8.8), hvilket viser, at medlemsstaterne i højere grad overholder lovgivningen om det indre marked efter indførelse af Kommissionens foranstaltninger. Virkningen af disse foranstaltninger var endnu mere tydelig, hvor der var tale om notificerede udkast til tekniske forskrifter, som blev trukket tilbage efter fremsættelsen af en udførlig udtalelse (24 sager i rapporteringsperioden). Med hensyn til andre notificerede udkast til tekniske forskrifter foregår der stadig en dialog.

1.15. Opfølgning på notifikationsproceduren

I alle andre tilfælde, hvor de potentielle overtrædelser af EU-retten vedrørende det indre marked ikke er blevet fuldt ud opklaret inden for rammerne af 98/34-proceduren, har Kommissionen foretaget yderligere undersøgelser, som senere i nogle tilfælde har ført til EU Pilot- eller traktatbrudsprocedurer (se artikel 258 TEUF) vedrørende emner som kvaliteten og gennemsigtigheden i forsyningskæden for jomfruolivenolie, beskatning af fødevarer med højt sukker-, salt- og/eller koffeinindhold, produktafgifter knyttet til miljøbeskyttelse, traditionel fødevarerproduktion, vin og spiritus, forbud mod produkter til indendørs brug, som indeholder visse typer af phthalater, varer af læder og pelsværk, minimumsindhold af frugtsaft i ikke-alkoholholdige frugtbaserede drikkevarer samt plastposer.

To af traktatbrudsprocedurerne mod medlemsstater i rapporteringsperioden skyldtes overtrædelse af forpligtelserne i henhold til direktiv 98/34/EF.

1.16. Dialog med medlemsstaterne

De regelmæssige møder i Udvalget for Tekniske Standarder og Forskrifter dannede forum for meningsudvekslinger om både emner af almindelig interesse og specifikke aspekter af proceduren.

Hvad angår tekniske forskrifter, handlede drøftelserne primært om den rolle, som notifikationer spiller for det enkelte lands konkurrenceevne og for konkurrenceevnetest, om adgangen til dokumenter i henhold til forordning (EF) nr. 1049/2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter²⁶, om medlemsstaternes forpligtelse til at meddele Kommissionen den endelige tekst til en notificeret teknisk forskrift og om de retlige konsekvenser af at afgive en udførlig udtalelse i henhold til artikel 9, stk. 2, i direktiv 98/34/EF.

Kommissionen præsenterede oplæg om Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 om fødevarerinformation til forbrugerne, om revisionen af forordning (EF) nr. 1907/2006 (REACH), om pakken om produktsikkerhed og markedsovervågning, om evalueringsrapporten om direktiv 2006/123/EF om tjenesteydelser i det indre marked²⁷, om situationen for byggesektoren på det indre marked, om spørgsmål vedrørende tekniske forskrifter for vedvarende energikilder, om notifikationer om metrologi og om notifikationer i jernbanesektoren, navnlig notifikationsforpligtelserne inden for rammerne af direktiv 2004/49/EF om jernbanesikkerhed i EU²⁸ og direktiv 2008/57/EF om interoperabilitet i jernbanesystemet i Fællesskabet²⁹.

Kommissionen fremlagde desuden retningslinjer for definition og notifikation af *"skattemæssige eller finansielle foranstaltninger"* som omhandlet i direktiv 98/34/EF og retningslinjer for et *"enkelt kontaktpunkt for 98/34-notifikationsproceduren og for notifikationsprocedurer, der er fastlagt i specifikke EU-regler"*.

²⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43).

²⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 36).

²⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/49/EF af 29. april 2004 om jernbanesikkerhed i EU og om ændring af Rådets direktiv 95/18/EF om udstedelse af licenser til jernbanevirksomheder og direktiv 2001/14/EF om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering (EUT L 164 af 30.4.2004, s. 44).

²⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/57/EF af 17. juni 2008 om interoperabilitet i jernbanesystemet i Fællesskabet (EUT L 191 af 18.7.2008, s. 1).

Der blev ligeledes afholdt seminarer i adskillige medlemsstater, som gav mulighed for en direkte dialog mellem Kommissionen og de nationale myndigheder, der er involveret i proceduren, og hjalp sidstnævnte med at blive fortrolige med procedurens meget tekniske elementer.

1.17. Anmodninger om aktindsigt i dokumenter, der er udarbejdet i henhold til direktiv 98/34

Fra 2011 til 2013 modtog Kommissionen 272 begæringer om aktindsigt i dokumenter, der er udarbejdet inden for rammerne af 98/34-proceduren. Hovedparten af disse vedrørte udførlige udtalelser og kommentarer fra Kommissionen. I 167 af tilfældene blev der givet aktindsigt i de ønskede dokumenter. I andre tilfælde blev aktindsigten afslået, mens dialogen med medlemsstaterne om at fjerne den potentielle handelshindring fortsatte.

1.18. Konklusion

I løbet af 2011-2013 blev det igen bekræftet, at proceduren har en positiv virkning på effektiviteten, åbenheden og det administrative samarbejde.

98/34-procedurens fokus på forebyggelse og netværkssamarbejde har i væsentlig grad mindsket risikoen for, at de nationale reguleringsaktiviteter bliver gennemført på en måde, som ville skabe tekniske hindringer for varernes frie bevægelighed på det indre marked. Det store antal udførlige udtalelser og kommentarer, der er fremsat i rapporteringsperioden, viser, at der stadig er risiko for fragmentering af det indre marked for varer. I gennemsnit blev 86 % af de udførlige udtalelser fra Kommissionen i denne periode besvaret af de berørte medlemsstater, og efterfølgende var der dialog med dem om, hvordan de kunne fjerne enhver uoverensstemmelse med EU-retten og sikre varernes frie bevægelighed på det indre marked og derved undgå traktatbrudssager.

98/34-proceduren har desuden bevist sit værd ved at gøre det muligt at udpege områder, hvor en harmonisering på EU-plan kunne tænkes indført.

Ved anvendelsen af direktiv 98/34/EF holder Kommissionen til stadighed et vågent øje med overholdelsen af princippet om bedre lovgivning og med behovet for at opretholde konkurrenceevnlige betingelser for den europæiske økonomi. Der er fortsat gratis elektronisk adgang til de notificerede udkast på alle de officielle EU-sprog, så de økonomiske aktører og andre interessenter har mulighed for at fremsætte kommentarer til dem.

Kommissionen vil fortsætte sine bestræbelser på at give de økonomiske aktører klare lovgivningsmæssige rammer med det formål at forbedre det europæiske erhvervslivs konkurrenceevne i og uden for EU under hensyntagen til koblingen mellem 98/34-proceduren og den procedure, der blev etableret ved aftalen om tekniske handelshindringer inden for Verdenshandelsorganisationens rammer. For fuldt ud at opfylde målene med direktivet er det afgørende vigtigt at gøre en mere målrettet indsats for at fremme tankegangen i direktivet og sørge for en bredere implementering af det og en stærkere sammenkædning med opfølgende politikker og lovgivning.